

ملاحظه نتایج سنجش استقلال شغلی درک شده به عنوان نقش میانجی در رابطه ی بین خودکارآمدی اعضای هیات علمی با فرسودگی، درگیری و بیگانگی شغلی

رعنا ممانی^۱، علیرضا قلعه ای^۲، هاشم عبدیان^۳

^۱ کارشناس ارشد علوم تربیتی گرایش مدیریت آموزشی دانشکده ادبیات دانشگاه ارومیه

^۲ دانشیار علوم تربیتی دانشکده ادبیات دانشگاه ارومیه

^۳ دکترای علوم تربیتی گرایش آموزش عالی دانشکده ادبیات دانشگاه ارومیه

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی آزمون نقش میانجی استقلال شغلی درک شده در رابطه ی بین خودکارآمدی اعضای هیات علمی با فرسودگی، درگیری و بیگانگی شغلی می باشد. جامعه آماری هیات علمی دانشگاه هنر اسلامی تبریز به تعداد ۲۱۰ که تعداد ۱۳۶ نفر به روش نمونه گیری طبقه ای متناسب با حجم به صورت تصادفی انتخاب شدند. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه های فرسودگی شغلی مسلش (۱۹۸۵)، درگیری شغلی لاداهل و کنجر (۱۳۸۸)، استقلال شغلی هاگمن و اولدهام (۱۹۷۵)، و خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲) و بیگانگی شغلی (۱۳۸۸) استفاده گردید. ضرایب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه های فرسودگی شغلی، درگیری شغلی، استقلال شغلی و خودکارآمدی و بیگانگی شغلی به ترتیب ۰/۷۴، ۰/۸۲، ۰/۸۳، ۰/۷۹، ۰/۸۶ بدست آمد. داده های حاصل از پرسشنامه ها شامل آزمون روش تحلیل مسیر از نوع مدل یابی معادلات ساختاری در نرم افزار لیزرل و SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد که استقلال شغلی در رابطه بین خودکارآمدی اعضای هیات علمی و فرسودگی شغلی نقش میانجی ندارد ولی در رابطه بین خودکارآمدی اعضای هیات علمی درگیری شغلی و بیگانگی شغلی نقش میانجی دارد.

واژه های کلیدی: فرسودگی شغلی، درگیری شغلی، بیگانگی شغلی، استقلال شغلی و خودکارآمدی